

**Mest läst på
varldenidag.se
just nu:**

1 Ruth Nordström:
Nu räcker det,
RFSU!

2 14-åriga konfirman-
der blev "kvalifice-
rade att ligga"

3 Argentinare
blir påve

Veckans församlingar. Bön och försoning mellan kyrkoledare

Unik enhet bröt kräftgång i Uddevalla

Under en stormig båttur till havs, föddes den kristna enhet som i dag sätter tydliga avtryck i Uddevalla. Dalande medlemskurvor har vänt uppåt, politiker rådfrågar kyrkan och kyrkornas påskspel samlar tusentals ortsbor på stadens torg.

Uddevalla Ett nav i den unika enheten är fredagarnas morgonbön. Världen idag är på plats en fredag när kyrkoherde emeritus Stig Walldin inleder samlingen. Han läser ur Psalm 31 och avslutar på svenskkyrkligt vis: "Så lyder Herrens ord". Frikyrkopastorer och präster runt bordet svarar följande: "Gud vi tackar dig".

●●●

Vi är inte rädda för att tala med varandra om de olikheter som finns. Men vi älskar varandra och vi talar väl om varandra.

Arne Lidén, i församlingen Kingdom

Bönen går i gång och snart hörs viskande tungotal – från lutheriska präster. Någon annan – jag tror det är pingstpastorn – nynnar en sång i anden. Den ligger som en svag ljudmatta under kollegornas förböner. Någon kämpar emot ett par gäspningar. Men det är ok, detta är ingen uppvisning, det är familjen som möts.

Spontant tar man upp små och stora böneämnen som gäller staden och människorna som bor här. Snart har en timme gått, vi lämnar övre salen här i Saronhuset – kyrkornas sociala center, och går ner en våning för att fika i caféet.

– Det är enormt vad Guds Ande har fått bryta igenom i våra hjärtan, utbrister Martin Wallström, kyrkoherde på Bokenäset utanför Uddevalla. Som församlingsledare är man ibland utsatt och ensam, då är det underbart att vi får vara ett stöd för varandra.

Ett viktigt startskott för den nya kristna enheten var det ekumeniska mötet i Pingstkyrkan 1999. Då bad Håkan Gniste, pastor i trosförsamlingen Fristaden, om förlåtelse för den turbulens hans församling orsakat. En tid senare upplevde prästen Per Lagergren att Svenska kyrkan borde ge svar på försoningsgesten.

– Jag frågade församlingen om vi kunde ge Fristaden den förlåtelse de bett om. Och det ville man.

I en följande bönesamling uttrycktes ömsesidigt förlåtelse

Passionsspelet i Uddevalla har medverkande från alla stadens kyrkor. Varje år ser uppåt 3 000 personer föreställningen. Foto: Arkiv

ter och pastorer emellan. Man beslöt också att mötas till en bönenatt ombord på missionsbåten Elida. Här delade bland annat kyrkoherde Stig Walldin ett vittnesbörd om sin radikala omvändelse i 30-årsåldern. Händelsen öppnade upp atmosfären, men samtidigt blåste det upp till sjögång.

– Plötsligt låg vi alla på knä, präster och pastorer, och bad om räddning, säger Per och orsakar glada skratt bland kollegorna.

Ur den nya enheten och fredagsbönen har ett antal konkreta initiativ vuxit fram, exempelvis Saronhuset och det årliga Passionsspelet på stadens torg.

– Som enskilda församlingar hade vi aldrig kunnat göra något av detta själva, framhåller Janne Sääf, pastor i Fristaden och registrator för Passionsspelet.

Enheten tycks också ha ökat de kristnas trovärdighet i samhället. Numera inbjuds kyrkorna exempelvis till möten med kommunens politiska ledning för att rådfrågas i sociala frågor. Sedan några år arrangerar kyrkorna "Familjedagen", en årlig folkfest i centrala Uddevalla, där äktenskap och familj hyllas som något gott och viktigt. Och vid allhelgona håller kyrkorna "Änglafest".

– Vi gör detta för att motverka Halloween, senast var det sprängfyllt med barn i Folkets hus, berättar Per Lagergren.

Hur hinner ni som upptagna präster och pastorer prioritera fredagarnas pastorbön?

– Pastorbönen är viktigare än allt annat vi gör (Stig Walldin är bestämmd i sin uppfattning). – Jag vet att mina bröder är här, därför vill jag vara här, tillägger Håkan Gniste.

Kollegorna är överens om att staden har gjort stora vinster på

att Kristi kropp förenats så intimt i bön.

– Försoning och enhet är den bästa formen av andlig krigföring över en stad, framhåller pingstpastor Dan Blessed.

Tidigare fanns en satanistisk gruppering här i Uddevalla. I dag är den borta. Och när Bohusläns museum nyligen skulle uppmärksamma Förintelsens minnesdag så fick kristna församlingar utforma programmet.

Intressant är också att kristenhetens kräftgång, med start på 1970-talet, har upphört i Uddevallatrakten.

– Det vände på 1990-talet, säger Stig Walldin och menar att den nya enheten varit avgörande.

Inget av allt detta hade troligen varit möjligt utan den självdistans som dessa präster och pastorer visar prov på. Gång på gång, i vårt samtal här runt kaffebordet, är de snabba att framhålla fördelar i de andra kyrkornas traditioner.

Och märkligt nog – det känns inte slätstruket. Detta är tvärtom personer kända för trohet mot Anden och Ordet.

– Vi är inte rädda för att tala med varandra om de olikheter som finns, framhåller Arne Lidén i församlingen Kingdom. Men vi älskar varandra och vi talar väl om varandra. Detta skapar också en trygghet för människorna i våra församlingar.

Nu i påsk kommer uppåt 3 000 (!) personer samlas på torget för att se Jesu lidande och uppståndelse gestaltas av ett 100-tal frivilliga från samtliga kyrkor. Händelsen är central i Uddevalla och numera talar kommunen om "vårt passionsspel". Förändringen märks även i lokaltidningen, där häxor numera ofta fått lämna plats för passionsspelet på förstasidan.

Att framföra ett spel om Jesu försoning är betydligt enklare när man som kyrkor är sams och står enade, framhåller Stig Walldin, äldst i brödraskaran. Den yngste av dem, pingstpastor Dan Blessed, understryker: – Utan enhet hade Passionsspelet känts ganska platt, ganska plattigt.

Jonas Adolfsson
jonas.adolfsson@varldenidag.se

Uddevallas präster och pastorer skuldra vid skuldra. Från vänster: Martin Wallström, kyrkoherde, Janne Sääf, pastor, Stig Walldin, kyrkoherde emeritus, Per Lagergren, präst, Håkan Gniste, pastor och Dan Blessed, pastor.

Stämningen är informell men innerlig när Uddevallas präster och pastorer möts till bön på fredagsmorgnar. Efteråt vankas kaffe och trevlig gemenskap. Foto: Jonas Adolfsson

"Kyrkbänken" i Torps köpcenter är ett exempel på hur en enad kyrka i Uddevalla fått favör och förtroende i samhället.

Köpcentrum bad kyrkorna om hjälp

På bästa plats i Torps köpcenter i Uddevalla står "Kyrkbänken" – en grön träsoffa som bemannas av stadens präster och pastorer. – Det finns enorma värden i det här samarbetet, säger centrumchef Håkan Pekkari.

Pastor Janne Sääf och Håkan Pekkari, chef i Torp köpcenter.

"Välkommen till kyrkbänken" förkunnar stora digitala bildskärmar som hänger mest överallt här i köpcentret. Och längs ett av köpcentrets gångstråk står den, en grön träsoffa märkt "Kyrkbänken".

Här slår sig Janne Sääf, pastor i församlingen Fristaden, ned för att tjänstgöra ett par timmar denna torsdagseftermiddag.

– Man får förvånansvärt många samtal. Ibland sätter sig någon längst ute på änden av bänken och ser ut som om de bara är här för att vila. Men man fattar att de egentligen vill snacka. Det kan gälla allt från att livet snart är slut till att man har problem med sina tonårsbarn etcetera, säger Janne Sääf.

Han och övriga präster och pastorer i Uddevallas kyrkor turas om att bemanna bänken tisdag och torsdag klockan 15-17.

Centrumchef Håkan Pekkari var den som inbjöd kyrkorna till köpcentret. Han menar att kyrkbänken fyller ett viktigt mänskligt behov – mitt i kommersen. – För en del kanske detta är enda gången de får ett riktigt samtal med en medmänniska, säger han.

Centrumchefen ser också på närvaron av präster och pastorer som en tillgång i köpcentrets krisberedskap.

– Om något händer i en butik så har jag nu professionella människor jag kan ta in och som kan hjälpa till. Det är enormt värdefullt.

Just i dagarna arrangerar köpcentret en utbildning där kyrkornas representanter får lära sig att använda hjärtstartare. Maskinen sitter lämpligt placerad intill kyrkbänken.

Liv och hopp är just vad Janne Sääf och hans kollegor vill förmedla i mötet med människorna här.

– Kyrkbänken är en fantastisk möjlighet. Det finns så mycket i dag som vill tysta ned kyrkan i det offentliga rummet. Men här har vi faktiskt fått en inbjudan, det vore ju skam om vi inte tog den möjligheten.

Jonas Adolfsson